

لے وسیع مبحث

— در —

اتنوموزیکولوژی

مترجم:
مریم قرسو

نویسنده:
برونو نیتل

بیتھوون

سی‌وسه مبحث در اتنوموزیکولوژی

نویسنده: برونو نیتل

مترجم: مریم قرسو (عضو هیئت علمی دانشگاه تهران)

ویراستار: سحر چیدری
نمونه خوان: سمیرا یحیائی

مدیر هنری و طراح گرافیک: استودیو ملّی (امید نعم‌الحبيب، مهسا قلی‌نژاد)

مدیر تولید: شروین مفیدی
صفحه‌آرایی: سونا خرامان

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

نوبت چاپ: دوم
سال چاپ: ۱۴۰۳

نوع کاغذ: بالکی ۶۰ گرمی هلمن سوئدی

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۶۶۴-۵۳-۲

قیمت: ۱۳۵۰/۰۰۰ تومان

کلیه‌ی حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به انتشارات پارت است.

آدرس: تهران، خیابان انقلاب، ابتدای خیابان فخر رازی، پلاک ۸۷
تلفن: ۶۶۴۰۵۶۲۷ - ۶۶۴۸۵۰۱۳

www.partpublication.com

@partpublication

فهرست

مقدمه	۱۷
بخش اول: تعمقی در موسیقی های جهان	۲۳
۱) دشواری بی ضرر: دستیابی به لغت نامه	۲۵
۲) ترکیب اصوات: درمورد مفهوم موسیقی	۵۵
۳) آیا موسیقی زبان جهانی انسان است؟: اشتراکات و خاستگاه های موسیقی	۷۷
بخش دوم: همانند اصوات و ساختارها	۱۰۵
۴) الهام و کار سخت: فرایندهای خلاق	۱۰۷
۵) یک زبان غیر جهانی: مقدمه ای بر موسیقی های جهان	۱۳۱
۶) مهارت بنیادی: نت نویسی و آوانگاری	۱۴۷
۷) اندیشه هایی درمورد کارگان موسیقایی: مدل سازی رویکردهای توصیفی و تحلیلی	۱۷۳
۸) خستگی ناپذیرترین گردشگران جهان: واحدهای اندیشه ی موسیقایی	۲۰۳
۹) سیب ها، پرتقال ها و مدل تی: تطبیق و مطالعات تطبیقی	۲۲۷

بخش سوم: کار در میدان ۲۵۳

- ۱۰) سه‌شنبه‌ی بعد به دیدنم بیا: ضرورت‌های سنت کار میدانی ۲۵۵
- ۱۱) تو هیچ‌وقت این موسیقی را نخواهی فهمید: پژوهشگران درون فرهنگی و برون فرهنگی ۲۸۱
- ۱۲) رشد و توسعه‌ی حرفه: آرشیکردن، حفاظت و بررسی ضبط‌ها ۳۰۱
- ۱۳) هیچ‌کس نمی‌تواند مانند من بنوازد: موسیقی‌دانان معمولی و استثنایی ۳۳۱
- ۱۴) به این کار می‌گویید «کار میدانی»؟ بازتعریف «میدان» ۳۴۹
- ۱۵) صاحب این موسیقی کیست؟ دیدگاه میزبان ۳۶۹

بخش چهارم: در فرهنگ انسان ۳۹۵

- ۱۶) موسیقی و «این کلیت پیچیده»: مطالعه‌ی موسیقی در فرهنگ یا به عنوان فرهنگ ۳۹۷
- ۱۷) نوشتن کتاب گوشت و سیب‌زمینی: قوم‌نگاری موسیقایی ۴۲۳
- ۱۸) «اگر موسیقی غذای عشق باشد...»: کاربردها و کارکردها ۴۴۳
- ۱۹) رودخانه‌ی هراکلیتوس: درباره‌ی مردمانی که موسیقی خود را تغییر می‌دهند ۴۶۳
- ۲۰) سنت‌ها: ضبط‌شده، چاپ‌شده، کتبی، شفاهی، مجازی ۴۹۷
- ۲۱) بخش اصلی همه‌ی فرهنگ‌ها و تمدن‌ها: علائم، نمادها و معنا ۵۱۱
- ۲۲) چراهای موسیقی جهان: عوامل تعیین‌کننده‌ی سبک موسیقایی ۵۳۷

بخش پنجم: تمامی انواع آن ۵۵۵

- ۲۳) «کجایی» موسیقی جهان: تفسیر پراکندگی جغرافیایی ۵۵۷
- ۲۴) هرگز آوازخوانی اسب را نشنیده‌ایم: طبقه‌بندی‌ها و مرزها ۵۷۹
- ۲۵) مخلوقات جوبال: سازهای موسیقی ۶۱۱
- ۲۶) مسیر سالن کارنگی از کدام طرف است؟ آموزش و یادگیری ۶۳۱
- ۲۷) من خودم اینجا غریبه هستم: موسیقی زنان، زنان در موسیقی ۶۵۳
- ۲۸) تنوع و تفاوت: تنوع اقلیت‌ها ۶۷۵

بخش ششم: از چشم‌اندازی گسترده ۶۹۹

- ۲۹) آیا کار خوبی برای کسی انجام می‌دهی؟ اندیشه‌هایی در اتنوموزیکولوژی کاربردی ۷۰۱
- ۳۰) فکرکردن درباره‌ی یک میان‌رشته: موسیقی‌شناسی، انسان‌شناسی و مطالعه‌ی رقص ۷۲۷

- ۷۵۱..... (۳۱) اندیشه‌های ثانویه: برخی اعترافات شخصی
- ۷۶۷..... (۳۲) به شکل یک داستان: چند دیدگاه درمورد تاریخ ایده‌ها و فعالیت‌ها
- ۷۹۵..... (۳۳) نگاهی کوتاه به قرن جدید: یادداشت‌هایی درمورد اتنوموزیکولوژی امروزی
- ۸۱۱..... کتاب‌شناسی
- ۸۶۳..... نمایه‌ی اشخاص-اصطلاحات

دشواری بی‌ضرر دستیابی به لغت‌نامه

تعاریف

فکر می‌کنم در سپتامبر سال ۲۰۱۳ بود که رشته‌ی اتنوموزیکولوژی در نهایت توانست در جامعه‌ای به دور از تنش، جایگاه خود را پیدا کند و بالأخره عنوان اتنوموزیکولوژی در جدول کلمات متقاطع مجله‌ی نیویورک تایمز با عنوان «پیشوندی برای موزیکولوژی» مشاهده شد. شصت سال پیش وقتی یک آموزگار جوان در کالج بودم، از همین واژه برای توصیف کاری که انجام می‌دادم استفاده می‌کردم و همه از شنیدن آن تعجب می‌کردند: اتنوموزیکولوژی. طولی نکشید که عبارت‌هایی مانند «موسیقی مردمی»، «موسیقی بدوی» و «موسیقی و سازهای باستانی» به کلام و گفت‌وگوهای مردم راه یافتند. در سال‌های ۱۹۶۰ معمولاً پس از صحبت‌هایم این دست جملات را می‌شنیدم: «شما در گروه گولن می‌نوازید؟» یا «درمورد دیجری دو چیزی شنیده‌اید؟».

در سال‌های ۱۹۷۰ گفت‌وگوها می‌توانست دربرگیرنده‌ی عبارت‌هایی مانند موسیقی «قومی»^۱ یا حتی واژه‌ی نه‌چندان مقبول «اتنوموسیقی» باشد؛ در دهه‌های ۸۰ و ۹۰، نهادهای مستقل

1. Ethnic

به‌سوی مباحثی چون «تنوع»، «موسیقی جهان» و «موسیقی بومی» هدایت شدند (دیگر کسی از واژه‌ی بدوی استفاده نمی‌کرد). در قرن بیست‌ویکم درمورد چارچوب نظری، شرق‌شناسی، اخلاق، پراکندگی قومی^۱ و هیپ‌هاپ بین‌المللی صحبت می‌شود. تفکرات خردورزانه‌ای که منجر به شکل‌گیری و ایجاد رشته‌ی اتنوموزیکولوژی شده‌اند، امروزه تغییر کرده‌اند و دیگر این واژه مانند سال‌های ۱۹۵۰ گیج‌کننده نیست؛ اما واقعیت این است که اگر این عنوان در مجامع دانشگاهی مطرح و پذیرفته نمی‌شد، احتمالاً هنوز هم با مشکلاتی روبه‌رو بودیم. اخیراً وقتی به پزشک محبوب خودم گفتم که متخصص رشته‌ای به نام اتنوموزیکولوژی هستم، او با شکسته‌نفسی گفت: «احتمالاً فقط سه یا چهار نفر مثل شما وجود دارند». این در حالی است که اتنوموزیکولوژی به‌شکل گسترده‌ای، برخی دیگر از رشته‌های دانشگاهی را تحت تأثیر قرار داده است. این رشته عمیقاً جهان‌مجریان و مخاطبان موسیقی را متأثر کرده و تأثیر قابل‌تأملی بر عادات‌های شنیداری جهان داشته است.

در طی ۱۳۰ سال‌ی که اتنوموزیکولوژی، به‌شکل امروزی خود وجود داشته و حاصل کار پیشروانی همچون الکساندر جان الیس^۲ (۱۸۸۵)، تئودور بکر^۳ (۱۸۸۲) و کارل اشتومف^۴ (۱۸۸۶) بوده، بسیاری از عادات‌ها و پیش‌داوری‌ها تغییر کرده است. نام رشته نیز از چیزی که به‌شکلی موجز «موزیکولوژی» نامیده می‌شد (در دهه‌ی ۱۸۸۰، نک. Adler 1885) به «موسیقی‌شناسی تطبیقی» (این واژه احتمالاً نخستین بار توسط گیدو آدلر^۵ در سال ۱۸۸۵ استفاده شد و در سال‌های ۱۹۵۰ فراگیر شد) و سپس به «اتنو-موزیکولوژی» (ca. 1950-1956) و خیلی سریع به «اتنوموزیکولوژی» (برداشتن خط تیره‌ی بین عبارت ازسوی انجمن اتنوموزیکولوژی، در حقیقت حرکتی ایدئولوژیک برای استقلال رشته بود) تبدیل شد و با پیشنهاداتی مانند «موزیکولوژی فرهنگی» (Kerman 1985)، «جامعه‌شناسی موسیقی» (Feld 1984) و با برخی شبهات ملهم از عبارات دیگری

۱. Diaspora به پراکندگی گروهی از مردم اطلاق می‌شود که دارای ریشه‌ی مشترکی هستند و از خانه‌ی خود رانده شده یا فرار کرده‌اند. (م.)

2. Alexander J. Ellis

3. Theodore Baker

4. Carl Stumpf

5. Guido Adler

مانند «(اتنوموزیکولوژی» (Stobart 2008) به شکل امروزین خود درآمد. با این حال نکته‌ی حائز اهمیت این است که تغییرات ایجادشده در نام رشته، همواره با تغییرات در جهت‌گیری مسیر روشنفکرانه و موضوعات مورد مطالعه در این رشته همراه بوده است.

یافتن تعریفی ساده که همه بر آن توافق داشته باشند، کار دشواری است و شاید به همین دلیل است که اتنوموزیکولوگ‌ها سال‌ها درگیر یافتن یک تعریف جامع برای این رشته بوده‌اند. در تاریخ این رشته، آلن مریام، پژوهشگری است که بیش از دیگران با تعریف و حل مسائل بنیادین مربوط به اهداف این رشته درگیر بوده و به دفعات به اهمیت شناخت کارهای انجام‌شده در گذشته اشاره کرده است. او معتقد است با شناخت مطالعات پیشین، با تمرکز بیشتری به اهداف خود دست پیدا خواهیم کرد (Merriam 1960; 1964, 3-36; 1969b; 1975). در جستاری گسترده و بحث در رابطه با تاریخ تعاریف این رشته، مریام (1977a) تعداد زیادی از این تعاریف‌ها را کنار هم آورده است که مرزهای اصلی، موارد کاربردی و نگرش موجود در اتنوموزیکولوژی را مشخص می‌کنند. فهرست مریام از تعاریف مربوط به این رشته بعدها توسط آرتور زیمون^۱ (1978)، هلن مایرز^۲ (1992, 3, 7-9) و دیگران گسترش داده شد. البته جالب است که در کتاب‌ها و مقالات جدید، کمتر درمورد این تعاریف بحث می‌شود. در مهم‌ترین نوشته‌های مربوط به مباحث نظری مانند مطالعات تیموتی رایس^۳ (2003, 2010)، استوبارت^۴ (2008) یا سولیس (2012) نیز مستقیماً به این مسائل پرداخته نشده است. اخیراً در یکی از بحث‌هایی که درمورد تعریف این رشته انجام شده، رایس صحبت‌هایش را با نظراتی خیلی عمومی و خاص آغاز کرده است: «اتنوموزیکولوژی مطالعه‌ی چرایی و چگونگی موسیقایی بودن انسان است.» (2014a, 1) اما پس از آن (9-10) موارد دیگری را نیز در فهرست خود قرار داده است؛ مواردی که از نظر او مقبول و مفید به نظر می‌رسند. البته بسیار پسندیده است که در ارائه‌ی تعریفی چنین سترگ از یک رشته‌ی علمی، یک قطعیت تغییرناپذیر وجود نداشته باشد زیرا

1. Alan P. Merriam

2. Artur Simon

3. Helen Myers

4. Timothy Rice

5. Stobart

این امر می‌تواند انعطاف مرزهای مطالعاتی این رشته و نسبی بودن آن‌ها را به خوبی نشان بدهد؛ شاید بی‌فایده نباشد اگر در اینجا از داستان ادراک مرد نابینا و فیل یاد کنیم. بنابراین در این مقطع زمانی، ما در وصف رشته‌ی اتنوموزیکولوژی، تعاریف مختلفی داریم: برخی از این تعاریف وظایف اتنوموزیکولوگ‌ها را شرح داده و می‌گویند که او باید چگونه باشد تا شایسته‌ی این لقب به شمار بیاید، و برخی دیگر تعاریف کارِ کلی این رشته را جمع‌بندی می‌کنند. برخی تعاریف بر این نکته تمرکز می‌کنند که چه نوع کارهایی پیش از این انجام شده است، یا به جای آن‌ها چه کارهایی باید انجام می‌گرفته است، یا اینکه اصولاً باید چه کاری کرد. برخی از تعاریف ارائه‌شده، درباره‌ی بدنه‌ی داده‌های گردآوری‌شده و مورد مطالعه می‌اندیشند؛ یا به فعالیت‌هایی که یک پژوهشگر باید به آن‌ها بپردازد اشاره می‌کنند؛ یا به سؤالاتی می‌پردازند که داده‌ها بر اساس آن‌ها مرتب می‌شوند. برخی تعاریف سعی دارند مرزها را مشخص کنند و با در نظر گرفتن تمامی وجوه اتنوموزیکولوژی از زوایای مختلف و مباحث رشته‌های دیگر و حوزه‌های مطالعاتی، تعریف تازه‌ای ارائه کنند، درحالی‌که برخی دیگر به محدودیت‌های تخصصی پرداخته‌اند. پژوهشگری نیز هست که می‌کوشد در میان این تعاریف، به تعریفی جامع و نظام‌یافته دست پیدا کند (مریام به بیش از چهل تعریف اشاره می‌کند اما طبیعتاً تعاریف او از سال ۱۹۷۶ جلوتر نمی‌آید) و قصد دارد به قول ساموئل جانسون^۱ (با ارجاع به خود او که یک واژه‌شناس است) به یک تعریف «بی‌ضرر» دست پیدا کند. البته مبدا عنوان این فصل را اشتباه تفسیر کنید، اتنوموزیکولوژی که سزاوار این عنوان است، خود من هستم.

این تعاریف کدام‌ها هستند و ما چطور می‌توانیم آن‌ها را دسته‌بندی کنیم؟ در ساده‌ترین شکل، بدون هیچ تعبیر و تفسیری خلاصه‌ی این تعاریف از این قرارند. در نخستین دسته از تعاریف ارائه‌شده به موضوعات مورد مطالعه و تفحص در این رشته اشاره می‌شود:

(۱) موسیقی مردمی و آنچه که موسیقی «بدوی» نام دارد. (قبیله‌ای، بومی یا به عبارتی موسیقی باستانی)

1. Samuel Johnson

- (۲) موسیقی غیرغربی و مردمی
 - (۳) تمامی موسیقی‌ها غیر از موسیقی فرهنگ خود پژوهشگر
 - (۴) تمامی موسیقی‌های متعلق به فرهنگ‌های شفاهی
 - (۵) موسیقی‌های یک منطقه‌ی مشخص (مثلاً «شناخت موسیقی بومی توکیو»)
 - (۶) موسیقی‌هایی که گروه‌های مردمی مالک آن هستند. (برای مثال موسیقی «سیاه‌پوستان» آمریکا)
 - (۷) تمامی موسیقی‌های معاصر (Chase 1958)
 - (۸) موسیقی تمام انسان‌ها
 - (۹) هرچیزی که بر اساس فرهنگ و طبیعت انسان تولید شده و می‌توان آن را موسیقی نامید.
- در دسته‌ی دوم تعاریف مربوط به اتنوموزیکولوژی، به فعالیت‌های معمول متخصصان این رشته اشاره شده است:
- (۱) مطالعه‌ی تطبیقی نظام‌ها و فرهنگ‌های موسیقایی (که البته اساساً فعالیت‌ی موسیقی‌شناختی است).
 - (۲) تحلیل جامع فرهنگ‌های موسیقایی یک جامعه (که ضرورتاً انسان‌شناختی است).
 - (۳) مطالعه‌ی موسیقی به عنوان یک نظام و نظامی از نشانه‌ها (که فعالیت‌ی مرتبط با زبان‌شناسی و نشانه‌شناسی است).
 - (۴) مطالعه‌ی موسیقی در فرهنگ یا به عنوان فرهنگ یا موسیقی در بافت فرهنگی با فنون و روش‌های انسان‌شناسی (که اغلب به آن انسان‌شناسی موسیقی می‌گویند).
 - (۵) مطالعه‌ی تاریخی موسیقی‌ها در خارج از جهان موسیقی کلاسیک غرب (که با استفاده از رویکردهای تاریخ‌نگاران، متخصصان مطالعات منطقه‌ای و فولکلورشناسان انجام می‌شود).
- دسته‌ی دیگری از تعاریف ارائه شده بر هدف نهایی این رشته تمرکز داشته و می‌تواند شامل مواردی مانند این نمونه‌ها باشد:

1. Anthropology of music

اتنوموزیکولوژی به عنوان گرایشی بینارشته‌ای، به مطالعه‌ی موسیقی در بستر فرهنگی و اجتماعی آن می‌پردازد و موسیقی را به عنوان پدیده‌ای صوتی و نیز موضوعی فرهنگی و اجتماعی بررسی می‌کند.

این کتاب برای محققان، دانشجویان و علاقه‌مندان طراحی و نوشته شده است، به عنوان مقدمه‌ای جامع برای آشنایی با اصول اتنوموزیکولوژی و نیز سیری عمیق در دنیای سنت‌های موسیقی جهانی و روش‌های تحلیل و تفسیر آن‌ها در فرهنگ‌های مختلف.

امروزه رشته‌ی اتنوموزیکولوژی در مراکز دانشگاهی جهان تدریس و در پیشینه‌اش نام دانشمندی چون پرفسور برونو نوتل دیده می‌شود. کتاب حاضر در بین دانشجویان به «کتاب قرمز» معروف است. اثری جامع و مشهور که مطالعه‌اش به تمام دانشجویان هنر توصیه می‌شود.

نثر روان و صمیمانه‌ی کتاب درسی و سه مبحث، برای اندیشمندان فرهنگ، هنر و موسیقی فرصتی فراهم می‌کند تا درک عمیقی از موسیقی یابند. مباحث این کتاب می‌تواند به یافتن راهکارهای تخصصی برای درک موسیقی جهان امروز کمک کند.

مجموعه‌ی
مطالعات
اتنوموزیکولوژی

partpublication.com

